

шихъ, перворожденыи изъ мертвыхъ, да будетъ сѧмъ всѧ, во всѣхъ первенствѹй: и возшедъ на небеса, сѧде ѿдеснѹю величествомъ твоему на высокихъ, иже и приидетъ воздати комѹждо по дѣламъ егѡ. Устави же намъ воспоминанїемъ спасителнаго своеему страданїю, сїа иже предложи-
хомъ по егѡ заповѣдемъ: хотѧ бо изыти на болѣнѹю и приснопаматиѹю, и животворящѹю свою смртъ, въ нощь, въ нюже предадаше себѣ за животъ міра, прїемъ хлѣбъ на сватыя свою и пречистыя рѹки, показавъ тебѣ Богѹ и Отцѹ, благодаривъ, благословивъ, Усватиивъ, преломивъ.

И возгласи глаголетъ:

Даде сватымъ своимъ оученикамъ и апостоламъ, рекъ: Примите, идите, сїе есть тѣло моє, иже за ви ломимое во Установленіе греховъ.

Священникъ въ тай:

**Подоби и чашу, ѿ плодѣ лознаго прїемъ, рас-
творивъ, благодаривъ, Усватиивъ.**

И паки возгласи сїе:

**Даде сватымъ своимъ оученикамъ и апостоламъ,
рекъ: Пийте ѿ недѣ вси, сїе есть крѹвь моѧ нова-
гѡ завѣта, иже за ви и за мнѹги и зливаема во Установленіе греховъ.**

Священникъ тайнъ:

**Онѣ творите въ моє воспоминаніе: єлижды во
ѧци**